

תפארת עצון

העלון פוען גליחה
עלון מס' 385
שבת פרשת "נח"
שבת תשע"ח

העלון מוקדש לע"נ
יוסף בן רבקה ז"ל
מארן בן מזל ובכור זנוורי ז"ל
שלמה מחרט בן מונטאב ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל

ע"ש חצדיק חמלוב"ן רבי יגון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "ח"י יגון" טל: 03-6182992 פקס: 077-2182992

מטעמים לשולחן

את האלקים התהלך נח (טו)

האלשיך הקדוש הקשה: מדוע צוה הקב"ה על נח לבנות דוקא תבה, הלא הרבה רוח והצלה לפניו יתברך ויכול היה להציל את נח ואת בעלי החיים באפנים רבים? והוא מתרץ זאת על פי דברי הוזה"ק (זהר חדש פר' נח דף טז), שהיתה זו מדה כנגד מדה: "נח לא הגן על זורו ולא התפלל עליו... התעכב עמו הקב"ה ואמר ליה רביי דבריי שמא יבקש עליהם רחמים, ולא השיגח ולא בקש עליהם רחמים, ועשה התבה, ונאבד כל העולם". אמר לו הקב"ה לנח: "אתה יושב בביתך ואינך משיגח על הנעשה בו, אינך נותן לבך לצרה המתרגשת על בני האדם ואינך דאגתך נתונה להם, חייך שתהא ספון בתוך התבה י"ב חדש ודאגתך תהא נתונה לחיות ולשרתן ולהמציא להן כל צרכיהן". על דברים אלו הוסיף ה'קרוב העני' אסמכתא נוספת: הפסוק אומר "את האלקים התהלך נח". אין אלו דברי שבח גריגא, אלא בא הכתוב ומלין על נח: מדוע אתה נותן דעתך לעצמך בלבד ומתהלך את האלקים? מדוע אינך מעורר גם את האחרים לעשות כמעשיך ולחזור בתשובה, על מנת שאף הם יתהלכו את האלקים? הלא על ידי כך היו מסירים מעליהם את רע גזרת המבול! ה'משך חכמה' מציין כי בתחילת הפרשה נקרא נח "איש צדיק תמים" (ו, ט) ובסופה - "ויחל נח איש האדמה" (ט, כ). כלומר מדרגת "איש צדיק ותמים" ירד נח, עד שהוא מכוונה "איש האדמה"... לעומת זאת, כאשר משה רבנו ברח ממצרים למדין ועזר לבנות יתרו, הן אומרות עליו: "איש מצרי הצילנו מיד הרועים" (שמות ב, ט), ואילו בסוף חומש דברים נאמר: "וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים" (דברים לג, א). ובאר ה'משך חכמה' כי משה רבנו ונח מסמלים שתי גישות שונות בעבודת השם: האחת - עבודה עצמית של אדם צדיק היושב בפנה והוגה בתורה יומם ולילה. והשנייה - שבייחוד עם לימוד התורה, דואג הלומד גם להניח יד על כתף זולתו או להתנדב לדבר מצוה, שאין מי שיכול לקימה. לכאורה, נתן היה להניח כי מי שדוגל בגישה הראשונה - הוא זה שהתעלה עד להיותו מלאך אלקים, ואילו השני יפסיד מכל הענינים וטרדות הצבור המפריעים לשקידתו המוחלטת. אך הפסוקים מוכיחים להפך, אנו רואים את נח שלא הוכיח את בני דורו, אלא ישב בפניו והתעלה לבדו. הוא התחיל כ'איש צדיק', ולבסוף הפך ל'איש האדמה'. ואילו משה רבנו שחלק מעבודת ה' שלו היתה לצאת החוצה ולראות בסבל אחיו, וכתוצאה מכך הוא נאלץ לברוח, נקרא לבסוף "איש אלקים" גדולי ישראל במהלך הדורות אמצו לעצמם את הדרך השנייה והיו גם בעלי חסד עצומים, מלבד גדולתם העצומה במכמוני התורה. נקל לראות זאת בשעות הקבלה הרבות שהם מקדישים למען הצבור, ובעבודה שהם נוטלים על צוארם את על ההנהגה. הקב"ה אינו מקפח שוכר כל בריה, ועל כן מי שעושה את רצונו ודואג לבניו, זוכה לסייעתא דשמיא מיוחדת ולא רק שאינו מפסיד מן, אלא הוא זוכה לעלות ולהתעלות יותר ויותר. ספר לי ידידי רבי נסים תשובה: בשבת שובה תשסט נפטר בתל אביב הרב פאלוך זצ"ל, יהודי יקר שהשקיע רבות במשך כל חייו בקרוב צעירים חלונים לדרך התורה. במקום מגוריו, בשכונת רמת החיל, יש מקום תורה במקלט מתחת לפני הקרקע, ובו היה אוסף בחורים שמיהים לא ראו דף גמרא ומלמד אותם, מתוך תקוה שהמאור שבתורה יחזירם למוטב. פעם אחת ישב האיש בבית המדרש והמתין לבחורים, אולם מתוך כל הקבוצה שהיתה אמורה לבוא, הגיע רק בחור אחד... בתחילה המתין הרב פאלוך, וקוה שבמהרה יכנסו המאחרים, אולם לאחר המתנה חסרת תוחלת, הוא הביט שאף אחד מהם אינו מתכוון לבוא היום. הבחור שהגיע נסה לשכנע אותו ללמוד לכל הפחות אתו, אך הרב פאלוך סרב והחליט לצאת לרחוב ולמצא עוד מישהו שישתתף בשיעור. השנים עלו אל הרחוב החשוך, אך גם שם לא היה איש. בוב ניסה הבחור לדבר על ליבו ולשכנע אותו שאין הדבר נורא כל כך, ובאפשרותם ללמוד יחד, אולם הרב פאלוך סרב לשמוע על כך ואמר לו: "לא ולא, עלינו לזכות יהודים נוספים", ולאחר מחשבה קצרה החליט לרפוק על דלתות בתיים של האנשים ולאסוף על ידי כך אנשים ללמוד. למרות תחושת הבושה שחש הבחור, הוא החליט להצטרף אליו. השנים כנסו לבנין הקרוב ביתר אלהים ונקשו על הדלת הראשונה שנקרחה לפנייהם. לאחר מספר דקות נפתחה הדלת בידי אדם חילוני ששאל לרצונם, והיהודי הציע לו בפשטות לבוא ללמוד אתם תורה. למשמע הדברים, החוויר החילוני כסיד ונראה היה כאדם העומד להתעלף. זעה קרה בצבצה ממצחו, והשנים מהרו להגיש לו כיסא וכוס מים. כאשר נרגע מעט והצבע שב אל פניו, סמן להם בידו והוביל אותם אל החדר הפנימי. הוא הראה להם חבל ואמר: "דעו לכם, בערב זה הגעתי למצב נפשי קשה ביותר עד שהחלטתי שאיני מסוגל לשאת יותר את מצבי ועל כן אטול את נפשי. באמצעות חבל זה היתי אמור להתאבד, אולם רגע לפני, לחשתי: "רבנו של עולם, אם הנך קים, אנא, שלח לי מסר קטן". בדיק או נשמעו הדפיקות שלכך על הדלת ואתם קראתם לי לבוא ללמוד תורה". יהודי זה ספר זאת בהלויה של הרב פאלוך, והוסיף שאם רוצים להבין כמה רחוק היה מעולמה של תורה עליו להוסיף את הפרט הבא: **המשך בעמ' האחרון**

זמני שבת פרשת "נח"

זמני שבת		חולקת נרות	
תל אביב	ירושלים	תל אביב	ירושלים
6.38	6.37	4.57	4.56
7.15	7.18	5.43	5.26

חפזרות: "חשמים כסאני"

ההלכה השבועית

הלכות שבת אכילה קודם הבדלה

א. אסור לאכול או לטעום שום דבר או לשתות יין או שאר משקים במוצאי שבת עד שיבדיל על הכוס, ואף בבין השמשות שהוא ספק חשיכה אסור. ומכל מקום אם טעה ואכל קודם שהבדיל על הכוס, יכול להבדיל אחר כך. ומי שלא הספיק לעשות סעודה שלישית עד אחר ששקעה השמש ונתכסית מעינינו, מותר לאכול סעודה שלישית, עד כרבע שעה אחר השקיעה.

ב. מן הדין מותר לשתות מים קודם הבדלה, ומכל מקום טוב להחמיר.

ג. אם היה יושב ואוכל מבעוד יום, וחשכה לו, אינו צריך להפסיק אפילו הוא אחר צאת הכוכבים. ורשאי להמשיך באכילה ושתיה כל צרכו, עד סיום סעודתו.

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

מאבטלה ומעוני. סבא אברהם, היה צריך להאכיל שישה זאטוטים רזים וחולניים, ועקרת בית צעירה אחת שבקושי נשאה את עול גידולם. הייתי אשה צעירה, חלושה למדי שגדלה מגיל צעיר ללא אבא ואמא, שנפטרו מטיפוס. ידעתי שרק נישואין בגיל צעיר יכולים לתת לי מזור ומרפא לשכול ולסבל של ימי ילדותי ונעוריי. נישאתי בגיל 17, ובגיל 25 הייתי מטופלת בששה ילדים, ביניהם זוג תאומות. סבא אברהם היה מתעורר עם עמוד השחר, מתפלל בביהכנ"ס של חורבת יהודה החסיד ורץ להביא פת לחם. הוא היה סבל, שואב מים, צבעי, בנאי, חקלאי, אופה. הוא לא בחל בשום מלאכה, העיקר להגיע לפנות ערב עם כיכר לחם, או חצי כיכר, הכל לפי ברכות שמים... לפעמים הוא הביא גם קצת חלב. מיד כשהוא הגיע הוא אחז בסכין המטבח ובצע את הלחם ל-8 פרוסות. פרוסה לכל ילד. זה התפריט היומי. כשהיינו עשירים יותר טבלנו אותה בשמן זית, או סוכר, אבל בדרך כלל הילדים מצצו את הפרוסה תוך טבילתה בכוס תה דלוח. הלחם התבוך במעיהם... "החזקנו אותם חיים בניסי ניסים. סבא היה מותש ושחוק. בגיל 30 הוא נראה כמו בן 60. שעריו הלבין וגופו כחש. פרוסת הלחם הקטנה נתנה לו כוח לעבור יום עבודה אחרי יום עבודה. "יום אחד סבא חוזר ממלאכתו, בוצע את הלחם ל-8 חלקים ואומר לי "מדלן את נראית חולנית, חיוורת. את רזה מאד. אני מודאג". סבא הגיש לי את פרוסת הלחם וביקש "טלי ידיים רעייתי, אני רוצה לראות אותך אוכלת ומתחזקת, לבי נשבר בקרבי בראותי אותך צנומה ומצומקת...". "לא, אינני רעבה" ענית לסבא שלך "אני מרגישה טוב, והחיוורון נובע מעייפות, לא מרעב... "סבא שלך, ר' אברום, היה צדיק ועדין נפש. הוא השפיל ראשו אל בין כפות ידיו ומירר בבכי קורע לב. "אני יודע מדלן, עכשיו אני יודע שבמשך שבועות רבים את אוכלת רק פרוסים? אני יודע שאת שומרת את פרוסת הלחם שלך בצד ומחלקת בין הילדים, במהלך היום. את מרעיבה את עצמך כדי להחיות אותם. ואני, ריבונו של עולם, לא הבחנתי בכך עד עכשיו. אוי, אבא שבשמים, רחם עלי, על ערלות הלב שלי. העניות מנוולת, אבאל"ה, איך יכולתי להשאיר את אשתי רעבה במשך שבועות? "ליבו של סבא נשבר בקרבו. העול היה כבד עליו, והוא פשוט חשף את האמת. חסכתי מפי, כדי להאכיל את הילדים, אבל שמרתי זאת בסוד כדי לא לצער. "מדלן" אמר סבא שלך כשעיניו דומעות "אני מעמיד לך את כל זכויותי ומצוותי אם יש לי כאלה, ואם יש לי זכות לברך, אז שהקב"ה יאריך ימיך ושנותיך בנעימים עד כמעט 120 שנים!!! בזכות הרעב והצער שגזרת על עצמך, את עוד תזכי, אשתי, לימי שובע ושמחה עם נכדים ונינים, ואני בעליבותי אינני יודע אם אזכה לכך...". הרב גבירץ מחה אף הוא דמעה והמשיך בהספד "סבא מת צעיר לימים. חשבונות שמים מי יודע? וסבתא שגידלה 13 יתומים צעירים האריכה ימים. וברשותכם נזכרתי במדרש שקשור לפרשת נח: "נח איש צדיק חילק מזונות לבעלי החיים שבתובה, וידע כל צורך ומכאוב וכל מאכל שהם זקוקים לו. בין לבין הוא הבחין שעוף החול איננו אוכל, ואיננו מבקש את מאכלו, אלא מצטנף בפינתו ענו וצנום." שאל אותו נח, מדוע אינך מבקש לסעוד, השיב העוף: "כי ראיתי אותך טרוד בהאכלת בעלי החיים ולא רציתי להטריח אותך כדי להאכיל גם אותי...". ברכו נח שיחיה לנצח וכך הוזה. "סבתא מדלן יקרה, אין לנו ספק שגם את זוכה כעת בחיים נצחיים של עונג אינסופי תחת כסא הכבוד, עם סבא אברום. כי סבא הצדיק גזר והקב"ה קיים. הרעב שלך בירושלים של מעלה, השביע כאן ומשביע עדיין, מאות רבות של נפשות צאצאים שוקקות". ואחר כך אמרו קדיש.

באדיבות המתבר הרב קובי לוי חי"י

כבת 110 ואולי יותר היתה סבתא מדלן עם פטירתה מן העולם. נכדים, נינים ובני נינים ליוו אותה בדרכה האחרונה לבית העלמין הקטן והשקט של המושבה הקטנה. כמה מנכדיה וניניה אף שהו במחיצתה בשעותיה האחרונות והספיקו לקרוא עמה "קריאת שמע" עם יציאת נשמתה. למותר לציין שאותם צאצאים הם תלמידי חכמים מובהקים, ראשי ישיבות, אבות בתי דין ומחברי ספרים מפורסמים, שעקבו במשך שנתיים שלוש אחרי תהליך החלשותה של סבתא מדלן, שעד קרוב לגיל 107 תפקדה כאשת חיל שלא נס ליחה, עד ליום בו הכריז הרופא כי "לצערי הסבתא-רבה סובלת מניוון שרירים... ולפי האומדנים שלי יש לה שנת חיים". כידוע רופאים הם לא נביאים ואפילו לא בבואה ד'בבואה של נביאים. המחלה אומנם קיננה בגופה של הסבתא הנפלאה, אבל היא לא מיהרה לאף מקום. הדוקטור הבטיח שנה, אבל רק אחרי שלוש שנים צפופות ביראת שמים מצוות ומעשים טובים חייכה הגברת מדלן את חייכה האחרון לכיוון השכינה, והפקידה את נשמתה האצילית בידיו של הקב"ה. 13 בני ובנות נולדו לסבתא מדלן, אבל ביום פטירתה ליוו אותה רק שניים מהם, הקטנים מביניהם, שרה בת ה-75 ויצחק בן ה-80. שאר ילדיה נפטרו בשיבה טובה מן העולם הרבה לפניו. טור ארוך של נכדים, נינים ובני נינים, דור ישרים יבורך מחה דמעה על אשה צנועה, מסתורית משהו, שסיפור עלום למדי הילך על סוד אריכות ימיה. סוד טמיר ומסתורי שסופרו 10 שנים לפני פטירתה לנדה אברום גבירץ, מנהל ישיבה קטנה חשובה בירושלים. הרב גבירץ ביום האחרון לשבעה, ביקש לשאת דברים ש"עדיין לא שמעו על סבתא מדלן". "תראו אחי ואחיותי, דודים ודודות, קהל קדוש. הכל כבר שמענו על סבתא. על צניעותה, מאור פניה, ביישנותה, נדיבותה. הכל. כמעט הכל." על 75 שנות אלמנות שעברו עליה באופן קשה, אבל היא היתה הדבק של כולנו. היא נתנה לכל אחד את התחושה החמימה שהיא סבתא שלו, רק שלו. אני לא הכרתי את סבא אברהם שאני קרוי על שמו, אבל סבתא מדלן סיפרה עליו שהוא היה עניו ומסתפק במועט כמו משה רבנו. "לפני 10 שנים ביום הולדתה ה-100 נסעתי לבקרה במושבה. הדרך מירושלים דרומה היתה פסטורלית כתמיד. החלטתי במהלך הנסיעה לשאול אותה: "סבתא, בלי עין רעה, גיל 100 זה גיל מופלג, מה סוד אריכות הימים שלך?" "ירדתי מהאוטובוס, וכבר מרחוק הבחנתי בה ישובה בפינה החשוכה במרפסת ובוררת אורז. היא בישלה הרבה כי תמיד נכנסו אורחים. היא עלצה לקראת בואי, ובזריזות של שרה אמנו מיהרה להגיש לי כוס מים קרים, קפה שחור וכמה ביסקויטים. היא שאלה אותי תמיד, ר' אברום "מה שלום התלמידים שלך, הם מתעלים? הם חרוצים? תדאג ר' אברום שהם לא יהיו רעבים. ילד רעב לא לומד כמו שצריך" הייתי מרגיע אותה, סבתא אל תדאגי המקרים בשיבה מלאים כל טוב. ואם קצת חסר שמנת, אז מורחים מורגרינה, אף אחד לא הולך לישון רעב חס ושלום." ובעודי לוגם מן הקפה אזרתי אומץ לשאול את סבתא, את השאלה שסיקרנה אותי מכל. סבתא, שאלתי, עוד תחיי שנים רבות, אך אנא גלי לי מה הסוד של אריכות הימים? השלווה, הוויתור, השמחה. מה? "אתם לא תאמינו, אבל סבתא לא התחמקה מתשובה. ראיתי בעינייה ניצוץ של רצון עז לגלות את הסוד שכולנו כל כך שאפנו לדעת. היא הניחה את גרגרי האורז, עצמה את עיניה וסיפרה. "ר' אברום יקירי, את בני ובנותי גידלתי בירושלים של תחילת המאה הקודמת. והימים ימי המלחמה העולמית הראשונה, התורכים לחמו באנגלים וניסו בשארית כוחם לאחוז בארץ. האנגלים כידוע, ניצחו ודחקו את רגלי האימפריה העותומנית. היו אלה ימי צער, מצור ורעב. ירושלים סבלה מהרוגים רבים,

ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166

לפרסום, לחקדושה, ניתן לשלוח לפקס: 077-2182992 או לטלפון: 03-6182992 חזרות וזעזרות יתקבלו בברכה...

לר' יוסף בן רבקה רבקה בת אלנה זיכרון שוח"י, נח בן טראק, ישיבה בת סטנפורד, יהושע בן שיה, רחל בת פללה יעקב בן רוזה, אסילי בת רוזה צבי בן אלנה ז"ל

ניתן לתרום ל"חסדי עון" בכרטיס אשראי בקו חיושעות 03-6182992 ובבנק חדואר חשב' 3640582

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת...!

לבעלי היו כאבי עיניים,
אחר כך זה התפתח לדלקת...
עשיתי לו "פדיון נפש"
ב"חסדי ינון"
וישתבח שמו לעד, הכל עבר
לו...

(בעילום שם)

הבת שלי שתהיה בריאה, השם ישמור אותה, רזתה, אבדה את התאבון. כאב הלב לראות אותה. מצד שני שום דבר לא השפיע עליה. הרופאים אמרו שהיא אנורקטית, וכשמדביקים שם ותוית למצב, אז באמת נהיה יותר קשה...אני התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שיעשו לה "פדיון נפש", תארתי את המצב שלה. ואחרי הפדיון חזר לה התאבון, התחילה לאכול, ממש נושעה ברוך השם!...

(מ.ב.)

אבי היה בבית חולים, מאושפז עם ברונכיט. התוצאות בצילום לא היו תקינות, חשבו שזה טעות. עשו צילום חוזר ויצאו אותם תשובות. לא עלינו ולא על אף אחד בישראל חשבו שזה גידול. התקשרתי ל"חסדי ינון" שיעשו לו "פדיון נפש" לפני בדיקת הסי טי שהיה צריך לעבור כדי לברר מה זה. בסי טי גילו שזאת דלקת ולא מה שחשדו. נשמנו עמוקות...שחררו אותו הביתה וקיבל טיפול במרפאה המקומית. מסתבר שהוא נפל בסוכות, מהמכה נשאר סדק וסביב הסדק התפתחה דלקת. זה מה שראו... להודות להשם...

(בעילום שם)

חברה מבוגרת, רווקה, חזרה בתשובה ברוך השם, אז פתאום גילו לה את התחלת המחלה, לא עלינו ולא על אף אחד בישראל, והיתה צריכה לעבור ניתוח. הזמנתי עבורה "פדיון נפש" לפני הניתוח ובסיעתא דשמיא הניתוח עבר בהצלחה והיא הבריאה ברוך השם. שזכוי הרבים יעמוד לזכותה ושבוערת השם גם תקים בית נאמן בישראל.

אריאלה ממרכז הארץ

ראינו ניסים, שלא האמנו. אח שלי בחור שקט, אחראי, ובעבודה שעבד בה התעללו בו. זה היה פשוט נורא. התיעצנו עם רב והוא אמר לו שיעזוב את העבודה. הוא עזב את העבודה ונכנס לדכאון. הוא לא רצה לקחת כדורים ולא תרופות. אבל לא יצא מזה. אמא שלי היתה בצער גדול מזה. לבסוף נכנס לבית חולים, כדי לעזור לו לבלוע כדור שיעזור לו לצאת מהמצב הזה. בשלב הזה התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי עבורו "פדיון נפש". אני מתקשרת לבשר שברוך השם אחרי שבוע הוא השתחרר, בניגוד למה שהרופאים ציפו. המצב שלו השתפר, והוא מרגיש הרבה יותר טוב. נסי ניסים. אין לנו מילים להודות לבורא עולם

(מ.מב"ג)

שז"ת חלכה

מאת הרב"ג שמואל יאיר הי"ד

מחבר ספר "שי לאברהם"
ומגוה של "רב ברכות" ו"זכרונות אלמנו"

שאלה: אם מותר לקשור בשבת שני קשרים זה על גבי זה, כמו שמצוי שקושרים שקית של ניילון, וכן אם מותר לפתוח קשר זה?

תשובה: כתב הרמ"א (סי' שיז ס"א) דיש ליזהר שלא להתיר שום קשר שהוא שני קשרים זה על זה, דאין אנו בקיאים איזה מקרי קשר של אומן, דאפילו בשאינו של קיימא אסור לקשרו וה"ה להתירו, וכן נוהגין. ע"כ. וכ"כ להחמיר הגרי"ח בשו"ת רב פעלים (ח"ב או"ח סי' מד) ובספרו בן איש חי (פר' כי תשא אות ב'). אמנם מרן החיד"א בברכ"י (טק"א) כתב בגלילותינו פשט המנהג לקשור שני קשרים בחגורתו אשר במותניו שאינו של קיימא והוא של הדיוט, ולית דחש לה אלא מיעוטא דמיעוטא דבטלי במיעוטייהו. ע"כ. והביאו בכה"ח (ט"ק כג). ע"ש. וכן העלה להלכה הראש"ל בקול סיני (הלכות קושר עמ' רצג) ובחזו"ע (שבת ה' עמ' נו-טז) וביבי"א (ח"י עמ' קלז) וכ"כ באור לציון (ח"ב פרק כט ס"א) ע"ש.

שאלה: קשר של טלית שנתרופף, אם מותר להדקו בשבת?

תשובה: מצוי מאוד שחוטי הציצית, ובפרט חוטים חדשים שעדין לא נתכבסו שמתרופף הקשר העליון שעל גבי הקשר שתחתיו ויש לדעת שאסור להדקו בשבת, שלפי רש"י וסייעתו יש בזה חשש קושר מן התורה דהוי קשר של קיימא, ואף להרי"ף והרמב"ם יש בזה איסור מדרבנן. ואף שאינו קושר אלא קשר אחד, כיון שמשלים בזה לקשר השני, אסור. (חזו"ע שבת ה' עמ' סה, קול סיני עמ' רצד-רצה).

ארגון "חסדי יגון"
עורך תיקון פדיון נפש
תיקון זה חוכח שפועל ישועות
פרטים בקו חישועות:
03-6182992

המשך מטעמים לשולחן

המבוגרים שביננו ודאי זוכרים את הימים בהם רחוב השומר בבני ברק היה פתוח לתנועה בשבת ונערכו הפגנות גדולות למען סגירת רחוב לתנועת רכבים בשבת. בשבת אחת הודיע ראש העיר שהוא החליט להציב עמודים עם שרשרת על מנת לסגור את הרחוב. באותה שבת יצאו שני בחורים צעירים במכוניתם על מנת לקרוע את השרשרת. הם נסעו במהירות בתקווה שהמכונית תקרע את השרשרת, אך בפועל מה שקרה הוא שהשרשרת עפה בחזרה אליהם. אחד נהרג במקום והשני שנפצע הוא האדם המספר את הספור... למותר לציון, כי אותו יהודי, שחייו הפיזיים וגם הרוחניים נצלו, זכה לשוב בתשובה שלמה, והיום, בביתו נמסרים שעורי תורה.

(נמחק האור)

לחם • חלב • גבינה
לחג
הלך אחד הכבד!

איך תורמים?

מתקשרים ל**חסדי יגון**

↓

תורמים את שווי המוצר: לחם חלב וגבינה

↓

המשפחה הנזקקת תקבל קופון לקניית לחם חלב וגבינה בשווי 1 ש"ח בלבד!

אמץ משפחה נזקקת
תרום "לחג" לחם, חלב, גבינה

לתרומות: "חסדי יגון" 03-6182992

בואו לקבל מתנות!
חיתמו הוראת קבע
וקבלו מתנות:
תמונת מקורית מהצדיק, נר הבדלה,
גביע הנהרות לקידוש... ועוד..
לפרטים: **03-6182992**